

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BOTOȘANI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Ședința publică din data de 27 februarie 2020

Completul constituit din:

Președinte – Pintilei Silvia

Grefier – Alexa Elena

ÎNCHEIERE

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră Iași, în numele și pentru membrii de sindicat Ivascu Liliana Marinela, Păduraru Marian Cătălin, Obada Ioan, Grosu Ionel Marian, Condurache Adrian Marius, Dumitriu Carmen, Moga Mircea Augustin, Mertoiu Cristian Sorin, Ghermen Pintilei Emanuel Roberto, Radu Cristian Dan, Berechea Ionuț Iulian, Ciubotariu Costică, Haisan Constantin, Tatarasanu Tudor Alexandru, Pricop Romica, Lungu Paul Mihăiță, Cucu Anișoara, Murariu Constantin Daniel, Telisca Costel Gabriel, Telisca Alina Dumitrița, Sauciu Emanuel Ionuț, Ciuraru Alin, Caruceriu Dan, Câmpeanu Dumitru Bogdan, Gherasa Mihaela, Tencariu Emil, Horodincea Cristian, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, se prezintă consilier juridic Pap Paula Simona pentru pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, lipsind reclamantii.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care,

Se constată că avocat Girigan Andrea a depus la dosar precizări prin care lasă la aprecierea instanței excepția autorității de lucru judecat și că, din verificările efectuate, Condurache Adrian Marius a figurat într-adevăr, în dosarul nr. 37088/3/2017, câștigându-și drepturile prin Sindicatul „Pro Lex”.

Consilier juridic Pap Paula Simona depune la dosar împuternicire de reprezentare și relații privind solicitarea instanței, care au fost trimise și prin fax. Având cuvântul, arată și în ceea ce-l privește pe reclamantul Păduraru Marian Cătălin, acesta are în vedere pe rolul Curții de Apel București, înregistrat sub nr. 32357/3/2017, cu termen de judecată la 28 februarie 2020.

Față de susținerile reprezentantului părții pârâte de la acest termen, instanța pune în discuție măsura disjungerii cauzei în ce-l privește pe reclamantul Păduraru Marian Cătălin, sub rezerva verificării acestui aspect.

Consilier juridic Pap Paula Simona solicită disjungerea cauzei în ce-l privește pe acest reclamant.

Instanța constată că prin întâmpinarea formulată în cauză pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași a invocat excepția prescrierii dreptului material la acțiune pentru perioada anterioară datei de 24.06.2016.

Văzând că nu au fost invocate alte excepții, că nu mai sunt probe de administrat și nu s-au formulat noi cereri, instanța deschide dezbaterile asupra fondului cauzei și acordă părții prezente cuvântul atât asupra excepțiilor invocate, cât și asupra fondului dedus judecării.

Consilier juridic Pap Paula Simona solicită admiterea excepției autorității de lucru judecat, admiterea excepției prescrierii dreptului material la acțiune, iar pe fondul cauzei, solicită respingerea acțiunii.

Considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, instanța, în temeiul dispozițiilor art. 394 din Noul Cod de procedură civilă, închide dezbaterile asupra fondului.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de un timp mai îndelungat pentru deliberare, instanța, în temeiul art. 396 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, va amâna pronunțarea cauzei pentru data de 13 martie 2020.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BOTOȘANI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Ședința publică din data de 13 martie 2020

Completul constituit din:

Președinte – Pintilei Silvia

Grefier – Alexa Elena

SENTINȚA NR. 113

Pe rol pronunțarea asupra cauzei privind pe reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră Iași, în numele și pentru membrii de sindicat Ivascu Liliana Marinela, Păduraru Marian Cătălin, Obada Ioan, Grosu Ionel Marian, Condurache Adrian Marius, Dumitriu Carmen, Moga Mircea Augustin, Mertoiu Cristian Sorin, Ghermen Pintilei Emanuel Roberto, Radu Cristian Dan, Berechea Ionuț Iulian, Ciubotariu Costică, Haisan Constantin, Tatarasanu Tudor Alexandru, Pricop Romica, Lungu Paul Mihăiță, Cucu Anișoara, Murariu Constantin Daniel, Telisca Costel Gabriel, Telisca Alina Dumitrița, Sauciu Emanuel Ionuț, Ciuraru Alin, Caruceriu Dan, Câmpeanu Dumitru Bogdan, Gherasa Mihaela, Tencariu Emil, Horodinea Cristian, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, având ca obiect litigiul privind funcționarii publici.

Dezbaterile în fond asupra cauzei au avut loc în ședință publică din 27 februarie 2020, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta sentință și când, din lipsă de timp mai îndelungat pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, 13 martie 2020, când,

TRIBUNALUL,

Asupra acțiunii de față;

Prin cererea înregistrată inițial la data de 24.06.2019 pe rolul Tribunalului Iași sub nr. 4032/99/2019 și ulterior pe rolul Tribunalului Botoșani – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca urmare a declinării de competență dispuse prin Sentința nr. 1471/2019, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră Iași, în numele și pentru membrii de sindicat Ivascu Liliana Marinela, Păduraru Marian Cătălin, Obada Ioan, Grosu Ionel Marian, Condurache Adrian Marius, Dumitriu Carmen, Moga Mircea Augustin, Mertoiu Cristian Sorin, Ghermen Pintilei Emanuel Roberto, Radu Cristian Dan, Berechea Ionuț Iulian, Ciubotariu Costică, Haisan Constantin, Tatarasanu Tudor Alexandru, Pricop Romica, Lungu Paul Mihăiță, Cucu Anișoara, Murariu Constantin Daniel, Telisca Costel Gabriel, Telisca Alina Dumitrița, Sauciu Emanuel Ionuț, Ciuraru Alin, Caruceriu Dan, Câmpeanu Dumitru Bogdan, Gherasa Mihaela, Tencariu Emil, Horodinea Cristian a chemat în judecată pe pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata sporului pentru studii superioare în cuantum de 25% din salariul de funcție, începând cu 09.04.2015.

În motivarea acțiunii, reclamanții au arătat următoarele:

În fapt, reclamanții au calitatea de angajați ai ITPF Sighetu Marmăției, fiind agenți de poliție.

Potrivit art. 28 din Legea nr. 360/2002, "polițistul are dreptul la:

a) Salariu lunar, compus din salariul de baza, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri de stabilesc prin lege..."

Începând cu data de 01.01.2010, unii polițiști cărora li s-au acordat sporul pentru studii superioare până în anul 2009 au rămas cu același drept și astăzi, prin includerea acestui spor în

salariul de bază, în temeiul art. 30, al. 5 din Legea 330/2009, care prevede ca “începând cu 1 ianuarie 2010, sporurile acordate prin legi sau hotărâri ale Guvernului și, după caz, indemnizațiile de conducere, care potrivit legii făceau parte din salariul de bază, din soldele funcțiilor de bază, respectiv din indemnizațiile lunare de încadrare, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele funcțiilor de bază, respectiv în indemnizațiile lunare de încadrare corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.(...).

(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adăuga sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare, se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.”

Deși acest articol a fost abrogat, a rămas aplicabil prin legislația care a urmat după anul 2010 în materia privind salarizarea personalului plătiți din fonduri publice, astfel încât o parte din polițiști beneficiază de un salariu mărit într-un mod discriminator, inechitabil în comparație cu alți polițiști care nu au beneficiat de sporul pentru studii superioare până în anul 2009, deși au aceleași studii și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Reclamanții au solicitat ca, acest aspect să fie verificat de instanța de judecată prin emiterea unei adrese către pârât, întrucât unul dintre motivele pentru care se solicită acordarea acestui spor este invocarea unei așa-zise “analize a utilității acestor sporuri”, raportat la fișa postului.

Precizează reclamanții că, pârâtul a refuzat acordarea acestui spor motivând și că după 01.01.2010 nu mai exista cadrul legal pentru acordarea sporului, întrucât nu a fost solicitat și dobândit anterior acestei date.

Răspunsul și punctul de vedere al pârâtului este contrazis de prevederile Legii 71/2015, intrată în vigoare la 09.04.2015, care modifică OUG 83/2014 și prevede în art. 1 faptul că “personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, va fi salarizat la nivel maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Acestea se coroborează cu Decizia ICCJ 23/2016 și Decizia ICCJ 82/2017, care prevăd ca: “având în vedere că sporurile în discuție (sporul de doctorat de 15% și sporul de studii superioare de 25%), deși reglementate prin acte normative diferite, au aceeași natură, fiind sporuri pentru studii, și același regim juridic, fiind supuse aceluiași modificări legislative, acordarea acestora se face prin analogie potrivit aceluiași principii de interpretare a legii.”

Totodată, în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5/1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, nivelul de salarizare ce va fi comparat, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice în aceleași condiții, este nivelul de salarizare din luna decembrie a anului 2014, care, prin efectul art. 1 alin. (1) și (2), s-a menținut la același nivel și în anul 2015.

În consecință, arată reclamanții că, nivelul de salarizare determinat prin aplicarea art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este cel ce interesează în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5/1) din aceeași ordonanță de urgență, astfel încât personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un cuantum al

salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Prin urmare, arată reclamantul că, în acest caz, nu va funcționa regula menținerii în anul 2015 a aceluiași nivel de salarizare din 2014 (salariul de bază și sporuri) pentru personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice salarizate la un nivel inferior în comparație cu salariile de bază și sporurile stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu cel care beneficiază de un nivel de salarizare superior, urmând ca și acesta să fie salarizat la nivelul maxim, urmând să beneficieze de o creștere salarială, prin derogare de la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Către această dezlegare conduc și principiile reglementate de art. 3 din aceeași Lege-Cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, în special cel definit la lit. c) : "echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar".

În mod neîndoielnic, acest principiu denotă în mod esențial asumarea de către legiuitor a egalității de tratament juridic, respectiv un tratament juridic echitabil și nediscriminatoriu între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală, în sensul de a se asigura acestora, prin aplicarea dispozițiilor legii de salarizare, o remunerație egală.

În plus, arată reclamantul că trebuie luat în considerare că, acceptându-se o altfel de interpretare, contrară scopului și substanței normei, s-ar menține inechitățile ori diferențele salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, în consecință, ar persista discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestui text, pentru a pune în acord legislația internă cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu cele ale dreptului Uniunii Europene.

De asemenea, neacordarea acestui drept ar constitui și o cauză de discriminare față de alți funcționari publici din țară care au câștigat aceste drepturi, iar conform art. 1 din Protocolul nr.1 al CEDO instituirea de tratamente diferite, instituirea de distincții în fața unor situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, de asemenea constituie o cauză de discriminare. Și articolul 16 alin. 1 din Constituția României prevede că "cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări."

Mai menționează reclamantul în final faptul ca reclamantul au solicitat mai întâi în scris pârâtei să acorde acest spor de studii superioare, anexând înscrisuri justificative și solicitând eliminarea discriminărilor.

Întrucât răspunsurile primite sunt negative și nu reușesc să rezolve acest conflict în mod amiabil, reclamantul arată că sunt nevoiți să promoveze prezenta acțiune și să solicite instanței să dispună obligarea paratelor la plata sporului pentru studii superioare în cuantum de 25% din salariul de funcție, începând cu 09.04.2015.

În drept, reclamantul invocă Constituția României, Directiva Consiliului 2000/78/CE, Legea 71/2005 privind aprobarea și modificarea OUG nr. 83/2014, Legea nr. 554/2004, Codul Muncii, Decizia nr.23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - ICCJ și Decizia Curții Constituționale nr.794/2016.

În dovedire, reclamantul au depus la dosar înscrisuri.

Pârâta Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, prin întâmpinarea formulată în cauză a solicitat, ca pe baza probelor ce vor fi administrate în cauză, instanța să respingă prezenta acțiune ca fiind neîntemeiată, sub toate capetele de cerere, pentru argumentele de fapt și de drept expuse în continuare:

Invocă excepția prescrierii dreptului material la acțiune pentru perioada anterioară date de 24.06.2016, astfel:

Întrucât acțiunea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Iasi la data 24.06.2019, o eventuală obligare la plata unor drepturi salariale poate fi analizată doar începând cu data de 24.06.2016, pentru perioada anterioară acestei date intervenind în mod evident prescripția dreptului material la acțiune, fiind incidente prevederile art. 2500, 2501 și 2517 din Noul Cod Civil, care prevăd un termen de 3 ani de la data la care s-a născut dreptul de a pretinde aceste pretenții.

Drept urmare, solicită admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune și respingerea acțiunii ca prescrisă pentru perioada anterioară datei de 24.06.2016.

Arată pârâtul că, sediul materiei în ceea ce privește acordarea sporului de 25% din salariul de funcție pentru agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior era prevăzut de O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, iar modalitatea de acordare a sporului solicitat a fost reglementată inițial de Ordinul MAI nr. 318/2004 privind specialitățile studiilor superioare, cursurilor postuniversitare și alte titlurilor științifice care exceptează ofițerii de la absolvirea cursurilor de capacitate profesională, domeniile corespunzătoare studiilor superioare absolvite de agenții de poliție pentru care beneficiază de sporul salarial de 25%, care stabilește, la art. 7 - 9, condițiile care trebuie îndeplinite cumulativ pentru acordarea sporului.

Ordinul nr. 318/2004 a fost emis în aplicarea pct. 5 din Nota la Anexa nr. 1 din O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit pct. 5 din Anexa 1 la O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor cu modificările și completările ulterioare, dreptul agenților de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, de a beneficia de un spor de 25% din salariul de funcție subzista dacă își desfășurau activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Potrivit acestor acte normative, sporul de 25% a reprezentat un drept de care au beneficiat doar anumiți agenți de poliție, acest spor nu se acorda din oficiu în momentul absolvirii de către agenții de poliție a instituțiilor de învățământ superior cu diplomă de licență, ci era condiționat de îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 7-11 din Ordinul nr. 318/2004, respectiv:

- desfășurarea în concret a activității în domeniile corespunzătoare studiilor absolvite (domeniile stabilite prin O.M.A.I. nr. 318/2004);

- analiza utilității studiilor superioare pentru domeniul în care agentul de poliție își desfășura activitatea. Această analiză precum și răspunderea asupra propunerilor formulate reveneau șefului nemijlocit al solicitantului și aveau în vedere nu numai specializarea studiilor absolvite ci și sarcinile, îndatoririle și responsabilitățile postului îndeplinit de agent;

- stabilirea (ca urmare a acordării) de către șeful nemijlocit a unor sarcini de muncă suplimentare înscrise în anexa la fișa postului;

- nu în ultimul rând, rămânerea agentului absolvent de studii superioare pe acel post.

Astfel, modalitatea și condițiile de acordare a sporului salarial de 25%, impuneau o analiză pertinentă a utilității studiilor deținute de agentul de poliție pentru îndeplinirea atribuțiilor compartimentului, în domeniul căruia agentul de poliție absolvent de studii superioare își desfășoară activitatea, procedura de analiză fiind declanșată la solicitarea polițistului interesat prin formularea unei cereri către șeful unității, însoțită de adeverințe sau copii legalizate după documentele care atestă studiile absolvite.

Potrivit acestor dispoziții legale (în vigoare până la data de 31.12.2009), pentru ca un agent de poliție să beneficieze de acest spor, trebuia să îndeplinească cumulativ mai multe condiții printre care și realizarea unor sarcini suplimentare prevăzute în anexa la fișa postului.

Sporul respectiv se acorda numai pentru perioada în care agentul de poliție își desfășura activitatea în compartimentul la care se făcea analiza solicitării de acordare a acestuia.

Potrivit prevederilor art. 7-11 din O.M.A.I. nr. 318/2004:

Art. 7: „(1) Studiile superioare corespunzătoare domeniilor de activitate pentru care agenții de poliție beneficiază de sporul salarial 25% din salariul de funcție, în condițiile legii, sunt cele juridice, economice, precum și pentru alte domenii.

(2) Domeniile prevăzute la alin (1) se iau în analiză în vederea acordării sporului salarial numai dacă prezintă utilitate pentru îndeplinirea atribuțiilor compartimentului în domeniul căruia agentul de poliție absolvent de studii superioare își desfășoară activitatea.

Art. 8: (1) Analiza utilității studiilor superioare pentru domeniul în care agentul de poliție își desfășoară activitatea și răspunderea asupra propunerilor formulate revin șefului nemijlocit al acestuia.

(2) Pentru analiza utilității, șeful nemijlocit va avea în vedere următoarele criterii:

- a) specializarea studiilor superioare absolvite;
- b) sarcinile, îndatoririle și responsabilitățile postului îndeplinit.

Art. 9: (1) Pentru a beneficia de sporul de 25% din salariul de funcție, agenții de poliție, absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior cu diplomă de licență, vor adresa o cerere către șeful unității, însoțită de adeverințe sau copii legalizate după documentele care atestă studiile absolvite.

(2) După efectuarea analizei conform art. 8 din prezentul ordin, șeful nemijlocit întocmește un raport motivat conform modelului din anexa nr 3 din prezentul ordin pe care îl transmite spre avizare, structurii resurse umane a unității.

(3) În situația în care se aprobă acordarea sporului de 25% din salariul de funcție, se emite dispoziția de personal în care se stabilește data de la care se acordă sporul, respectiv data de 01. a lunii următoare depunerii cererii.

(4) Hotărârea privind acordarea sau neacordarea sporului de 25% din salariul de funcție se comunică în scris agentului de poliție prin dispoziție motivată, sub semnătura șefului unității, în termen de cel mult 30 de zile de la înregistrarea cererii.

Art.10 : (1) Șeful nemijlocit le va stabili agenților de poliție ce primesc sporul de 25% din salariul de funcție, pentru perioada în care beneficiază de acesta, sarcini de muncă suplimentare, care vor fi înscrise într-o anexa la fișa postului.

(2) Sporul de 25% din salariul de funcție se acordă numai pentru perioada în care agentul de poliție își desfășoară activitatea în compartimentul pentru care s-a efectuat analiza cererii.

Art. 11: (1) Cererile pentru acordarea sporului de 25% din salariul de funcție se depun, analizează și soluționează potrivit prevederilor prezentului capitol.

(2) Acordarea sporului de 25 % din salariul se face în conformitate cu dispozițiile normelor legale referitoare la salarizarea polițiștilor. ”

Aceste dispoziții legale au fost în vigoare până la data de 31.12.2009, fiind abrogate expres potrivit art. 48 pct. 9 Legea - cadru nr. 330/2009 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 330/2009: „începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariate ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege ”, în art. 3 lit. b) fiind consacrat principiul supremației legii, care guvernează sistemul de salarizare a personalului din sectorul bugetar, conform căruia „drepturile de natură salariată se stabilesc numai prin norme juridice de forța legii.”

Ca atare, întrucât dispozițiile ce reglementau sporul solicitat au fost abrogate, iar Ordinul nr. 318/2004 reprezintă un act administrativ cu caracter normativ emis în executarea O.G. nr.

Ulterior, Legea cadru nr. 330/2009 a fost abrogată de Legea nr. 284/2010, iar Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice a prevăzut la art. 1 alin. (5) că: "în salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 a sumei compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege."

Din dispozițiile mai sus citate, rezultă foarte clar care este baza de calcul pentru majorarea salarială prevăzută de lege pentru anul 2011 și anume „cuantumul brut al salariilor de bază / soldelor funcției de bază / salariile funcțiilor de bază / indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010."

Rezultă astfel că reclamanților din prezenta cauză, cărora nu li se recunoscuse îndreptățirea la acest spor la nivelul lunii octombrie 2010, nu puteau să beneficieze de acesta nici pentru anul 2011.

În mod similar, pentru anul 2012, art. 5 din Legea nr. 283/2011 a dispus (1) în anul 2012, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special în sistemul administrației penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate, potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizate pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Acest principiu de menținere a drepturilor salariale avute de către personalul bugetar la un anumit moment dat, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții a fost preluat atât de Legea - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cât și din legile anuale de salarizare din anii 2013-2017, inclusiv în prezent, cuantumul brut al salariilor de funcție fiind menținut la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, decembrie 2012, decembrie 2013, decembrie 2014, decembrie 2015, decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Prin urmare, acest principiu de menținere a drepturilor salariale acordate personalului bugetar la un anumit moment, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, a fost preluat atât de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cât și de legile anuale speciale de aplicare a legilor - cadru din perioada 2011-2017 (O.U.G. nr. 1/2010, Legea nr. 285/2010, Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2017, Legea nr. 153/2017, cu modificările ulterioare), precum și la nivel intern prin O.M.A.I. nr.S/138/2014 privind modificarea și completarea O.M.A.I. nr. S/214/2011 pentru aplicarea

prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițiștilor și personalului civil din M.A.I.

În conformitate cu prevederile pct. 19 din O.M.A.I. nr. S/138/2014, acest drept salarial se adresează: agenților de poliție care la 31.12.2009 beneficiau de sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior...numai în măsura în care își desfășurau activitatea în domeniul pentru care era acordat sporul la 31.12.2009...iar desfășurarea activității în domeniul pentru care era acordat sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior la 31.12.2009, se verifică prin raportare la atribuțiile prevăzute în fișa postului ocupat, corespunzătoare studiilor superioare absolvite cu diploma de licență”.

Din interpretarea *per a contrario* a noilor reglementări, rezultă că agenților de poliție care nu au avut inclus sporul de 25% în suma compensatorie cu caracter tranzitoriu, nu li se poate acorda acest spor, în contextul în care în cuprinsul Legii - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, nu mai este prevăzut acest drept salarial.

Deși unii dintre reclamanți sunt licențiați anterior datei de 31.12.2009, nu au avut constituit dreptul salarial sub forma sporului de 25% la data de 31.12.2009.

Așadar, în aplicarea prevederilor actului normativ anterior menționat, de sporul de 25% pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, beneficiază numai agenții de poliție care la data de 31.12.2009 aveau constituit dreptul salarial.

Sintetizând aspectele sus-menționate, pârâtul solicită instanței să observe faptul că reclamanții din prezenta cauză nu fac parte din categoria „agenților de poliție care la 31.12.2009 beneficiau de sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior”, la care se referă toate prevederile legale mai sus invocate și mai mult decât atât, deși erau absolvenți de studii superioare în anul 2009, nu s-au prevalat de existența prevederilor legale în vigoare pentru a solicita analiza acordării acestui drept, motiv pentru care solicită ca instanța să constate că la momentul actual acțiunea acestora este vădit lipsită de interes.

Apreciază pârâtul că, în asemenea circumstanțe, apare inutilă analiza atribuțiilor de serviciu desfășurate de reclamanți anterior și ulterior datei de 01.01.2010, pentru a se stabili dacă este îndeplinită sau nu condiția desfășurării activității „în aceleași condiții”.

În concluzie, pentru persoanele care nu au beneficiat de dreptul salarial la data de 31.12.2009, Legea - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, legile anuale de salarizare (Legea nr. 285/2010, Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2017, Legea nr. 153/2017, cu modificările ulterioare) și ordinele MAI de aplicare a acesteia, nu prevăd acordarea acestui spor.

Prin urmare, arată pârâtul că, textele de lege criticate nu generează inechitate salarială sau incoerență legislativă. Curtea Constituțională, stabilind în bogată sa jurisprudență, faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico - financiară a statului, cu reglementarea unor noi criterii de salarizare sau cu noi metodologii de calcul al indemnizațiilor, sporurilor și primelor salariale acordate personalului bugetar.

Arată pârâtul că, nici situația de discriminare invocată de reclamanți nu se regăsește, deoarece reclamanții nu au indicat faptul că în cadrul instituției pârâte ar exista funcționari publici care să ocupe o funcție publică similară acestora, îndeplinind aceleași condiții de vechime la nivelul lunii decembrie 2009 (după această dată sporul de 25% pentru studii superioare fiind abrogat ca element salarial distinct) și care să aibă un nivel de salarizare în plată diferit de aceștia, în quantum mai mare.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamanții invocă dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 și art. 5 alin. 1 și alin.1 ind. 1 din O.U.G. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, conform cărora legiuitorul a prevăzut dispoziții de înlăturare a situațiilor de discriminare născute ca urmare a punerii în aplicare a legilor de salarizare care s-au succedat până la acel moment.

Astfel, potrivit art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015: "(5 ind.1) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

La art. 5 din O.U.G. nr. 83/2014, după alineatul 1, s-a introdus alineatul 1 ind.1 potrivit căruia: "(1 ind.1) „Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale - de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării. ”

Arată pârâtul că, din interpretarea sistematică a celor două texte de lege, se poate trage concluzia că, pentru a beneficia de aceste prevederi legale, reclamanții trebuie să îndeplinească printre altele, condiția de a desfășura activitatea în aceleași condiții cu polițiștii care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporul de 25% din salariul de funcție pentru studii superioare - adică să desfășoare aceleași atribuții.

În legătură cu acest aspect, polițiștii (agenți) care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporul de 25% din salariul de funcție pentru studii superioare aveau/au sarcini de muncă suplimentare, față de ceilalți agenți ce nu beneficiau de acest spor, astfel cum prevăd dispozițiile art. 10 alin. 1 din O.M.A.I. nr. 318/2004 potrivit căruia: „(1) Șeful nemijlocit le va stabili agenților de poliție ce primesc sporul de 25% din salariul de funcție, pentru perioada în care beneficiază de acesta, sarcini de muncă suplimentare, care vor fi înscrise într-o anexa la fișa postului.”

În condițiile în care polițiștii (agenți) care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporul de 25% din salariul de funcție pentru studii superioare, au atribuții suplimentare stabilite printr-o anexă la fișa postului, prin care sunt valorificate studiile superioare absolvite de către aceștia, apreciază pârâtul că, se poate concluziona că reclamanții nu își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu polițiștii (agenți) care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporul de 25% din salariul de funcție pentru studii superioare. Astfel, nu pot fi aplicate situației reclamanților prevederile Legii nr. 71/2015.

Prin Decizia nr. 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost lămurită interpretarea art. 1 alin. (1), (2) și (5 ind.1) din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în sensul că prin Legea nr. 71/2015 s-a creat, așadar posibilitatea ca personalul încadrat în toate instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă sau gradație, să fie salarizat la nivel maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Folosind interpretarea gramaticală a normelor amintite anterior, rezultă că reclamanților nu le sunt aplicabile dispozițiile prevăzute de art. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, întrucât nu au un nivel al acestui spor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții.

Una din premisele aplicării acestei dispoziții este ca angajatul să aibă deja dobândit dreptul la sporul pentru studii superioare, însă să fie în quantum mai mic față de nivelul maxim stabilit în cadrul aceleiași instituții. Legiuitorul a urmărit prin folosirea sintagmei „care

beneficiază de un quantum al sporurilor mai mici”, doar identificarea personalului care are deja dobândit acest drept, însă într-un quantum inferior, în scopul de a aduce la un numitor comun quantumul acestui drept.

Legiuitorul nu face nicio mențiune despre personalul care nu beneficiază de acest spor, nereglementându-se astfel cadrul legal acordării acestui drept abrogat prin Legea - cadru nr. 330/2009.

Raportându-ne sub un alt aspect la sintagma folosită de legiuitor „dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”, arată pârâtul că, se observă că nu suntem în această situație, deoarece agenții de poliție care beneficiază de sporul în discuție au repartizate sarcini de muncă suplimentare înscrise într-o Anexă la fișa postului, astfel cum prevedeau dispozițiile găsite în OMAI 318/2004, mai sus citate.

Or, arată pârâtul, reclamantii nu au dovedit că fac parte din această categorie, și mai mult decât atât, executarea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților prevăzute acestor categorii de funcții, s-a realizat în baza studiilor medii deținute de către aceștia iar studiile absolvite de către reclamantii nu s-au dovedit utile pentru domeniul în care agenții de poliție își desfășurau activitatea și nu au avut drept consecință suplimentarea atribuțiilor postului. Astfel, absolvirea de studii superioare nu a avut drept consecință și suplimentarea atribuțiilor postului, ceea ce conduce la concluzia că nu există identitate de activitate desfășurată cu cei ce ocupă posturi de încadrare cu studii superioare.

De asemenea, arată pârâtul că, nu îndeplinesc condițiile de studii, persoanele care au o specializare ce nu corespunde domeniului de activitate al poliției. Aceștia nu pot beneficia de un spor salarial prin similitudine cu agenții care practic transpun cunoștințele dobândite prin studiile superioare în activitățile specifice polițienești, stabilite suplimentar față de cele avute prin fișa postului.

Faptul că alți angajați absolvenți ai unor instituții de învățământ superior, anterior datei de 31.12.2009, au beneficiat de sporul de 25% pentru studii superioare, ca și sumă compensatorie tranzitorie, nu poate fi reținut ca un tratament juridic diferit sau o stare de discriminare față de reclamantii din prezenta cauză, pentru unicul motiv că sunt absolvenți de studii superioare.

Astfel, apreciază pârâtul că, în cauză, nu se pune în discuție existența unei singure norme juridice pe care statul alege să o aplice în mod diferit, ci existența a două reglementări distincte aplicabile, chiar și în cadrul aceleiași categorii profesionale, în momente distincte, în funcție de momentul absolvirii studiilor superioare.

Așadar, nu doar caracterul temporal sau reglementările diferite justifică aceste diferențe salariale ci funcțiile îndeplinite, nivelul de pregătire solicitat pentru ocuparea acestora și nu în ultimul rând activitatea desfășurată.

Referitor la Decizia nr. 21/2016 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii, arată pârâtul că aceasta se referă la un alt spor decât cel solicitat în prezenta cauză (sporul de 15% pentru titlul de doctor), pentru care se cere îndeplinirea condiției de desfășurare a activității în domeniul pentru care deține titlul, fără ca acordarea sporului să fie condiționată de îndeplinirea unor sarcini de serviciu suplimentare. Astfel, condițiile de acordare a celor două sporuri sunt diferite.

În concluzie, ținând cont de toate prevederile normative și aspectele de fapt învederate mai sus, pârâtul solicită ca instanța de judecată să respingă cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și să constate că pârâta a făcut o corectă interpretare legislativă în materia acordării sporului de 25% pentru agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior.

Făcând aplicarea principiului de drept accesorium sequitur principale, pârâtul solicită ca instanța de judecată să respingă ca neîntemeiate și capetele de cerere având ca obiect actualizarea

creanței cu dobânda legală și cu indicele de inflație, reținând caracterul accesoriu al acestora față de cererea de plată a drepturilor salariale.

În drept, pârâțul arată că își întemeiază prezenta întâmpinare pe dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de Procedură Civilă precum și pe celelalte dispoziții la care a făcut deja referire.

De asemenea, învederează că practica instanțelor de judecată este constantă în a respinge astfel de cereri și în acest sens exemplificăm Decizia nr. 112/2019 din 29.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 1979/86/2018, Decizia nr. 3213/2018 din 31 mai 2018 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII -a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 40055/3/2017, Sentința nr. 1340/2018 din 27.12.2018 pronunțată de Tribunalul Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 2486/86/2018.

La termenul de judecată din 23 ianuarie 2020 pârâțul, prin reprezentant, a invocat excepția de lucru judecat în ce-l privește pe reclamantul Condurache Adrian Marius în raport de hotărârea pronunțată în dosarul nr. 37088/3/2017 al Curții de Apel București, iar la termenul pentru dezbateri - 27.02.2020 - acesta a arătat că în ce-l privește pe reclamantul Păduraru Marian Cătălin, acesta are dosar pe rolul Curții de Apel București, înregistrat sub nr. 32357/3/2017, cu termen de judecată la 28 februarie 2020.

Analizând cererea dedusă judecătii, Tribunalul reține următoarele:

Tribunalul se va pronunța cu prioritate, în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) din Codul de procedură civilă, asupra excepției autorității de lucru judecat, cu privire la reclamantul Condurache Adrian Marius, conform art. 431 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect”.

În speță, prin precizările transmise la dosar pentru termenul de judecată din data de 27 februarie 2020, Sindicatul reclamant a confirmat faptul că membrul său Condurache Adrian Marius și-a câștigat drepturile prin Sindicatul „Pro Lex”, astfel că instanța va admite excepția autorității de lucru judecat în raport de Sentința nr. 7924 din 22.12.2017, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II - a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 37088/3/2017, definitivă prin respingerea recursului de Curtea de Apel București prin Decizia nr. 2460 din 25.09.2019, pronunțată în același dosar și va respinge acțiunea formulată reclamantul Condurache Adrian Marius.

În ceea ce îl privește pe membru de sindicat Păduraru Marian Cătălin, instanța va respinge excepția autorității de lucru judecat în raport de dosarul învederat de reprezentantul pârâțului la termenul de judecată din data de 27.02.2020, nr. 32357/3/2017, ce privește o persoană cu un alt nume, Pădurariu Marius, motiv pentru care va respinge această excepție.

Asupra excepției prescrierii dreptului material la acțiune, invocată de pârâțul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontiera Iași, instanța reține că acțiunea reclamantei este una în despăgubiri, vizând aplicarea cu caracter retroactiv a Legii nr. 71/2015, începând cu data de 09.04.2015, data intrării în vigoare a acestei legi. Față de norma de trimitere din art. 117 din Legea nr. 188/1999 și inexistența unor norme speciale pentru funcționarii publici în ceea ce privește prescripția acțiunii în despăgubiri, legea aplicabilă speței trebuie determinată prin completarea cu dispozițiile legislației muncii. În acest sens, în cauză își găsesc aplicare prevederile art.171 alin. (1) din Codul muncii, potrivit cărora „dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate.”

În raport de data introducerii acțiunii, respectiv 24.06.2019, termenul de prescripție de 3 ani era împlinit pentru perioada 09.04.2015 – 23.06.2016, motiv pentru care pretențiile reclamantei urmează a fi respinse ca prescrise, pentru această perioadă.

Pe fondul cauzei, așa cum rezultă din Adresa nr. 3607553 din data de 14.01.2020 emisă de Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași transmisă la fila 8 din dosar nr. 4032/40/2019*, pentru toți reclamantii membri de sindicat au fost identificate persoane încadrate în funcții similare de agent care au beneficiat în perioada în litigiu de contravaloarea sporului de 25% pentru studii superioare, aspect ce a generat o diferență de salarizare nejustificată, după cum se va arăta în cele ce urmează.

În drept, instanța reține că, la data de 09.04.2015, a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 83/2014, prin care s-a introdus alin. 5¹ la art. 1, care prevede că, „prin excepție de la alin. 1 și 2, personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Ulterior, pentru anul 2016, art. 3¹ alin. 12 din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016 a statuat că, „în aplicarea prevederilor alin.1 (care vizează situația că începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești”.

Prin Decizia nr.794/2016 a Curții Constituționale a României, aceste prevederi legale au fost declarate neconstituționale, nefiind ca atare aplicabile.

Conform art.3¹ alin. (1) din OUG nr.57/2015 (introdus prin OUG nr.20/2016 de completare și modificare a OUG nr.57/2015) „Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad /treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Potrivit art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „(1)până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată”.

Sporul pentru studii superioare a fost reglementat inițial de OG 64/2006 ce a fost abrogată prin art. 48 alin. 1 pct. 27 din Legea nr. 330/2009, iar ulterior el nu a mai fost prevăzut ca atare, însă începând cu data de 1.01.2010, când salarizarea funcționarilor publici cu statut special s-a

realizat prin raportare la nivelul salariului avut la 31.1.2009, în conformitate cu prevederile legilor de salarizare nr. 330/2009, respectiv 284/2010 și cu celelalte acte normative adoptate de guvern, începând cu OUG nr. 1/2010 și terminând cu OUG nr. 20/2016, soluția legiuitorului a fost aceea de a se introduce cuantumul acestui spor ca o sumă compensatorie componentă a salariului de bază.

Or, odată intrat în componența sumelor compensatorii și apoi a salariului de bază, astfel cum este evidențiat ca atare la stabilirea drepturilor salariale ale personalului nou încadrat din anul 2010 până în prezent, nu se mai poate vorbi distinct de un spor de studii superioare care să constituie un element separat de salarizare.

Legiuitorul poate interveni oricând cu reglementarea unor noi criterii de salarizare sau cu noi metodologii de calcul a indemnizațiilor. Însă, în cauză, tocmai legiuitorul, prin adoptarea Legii nr. 71/2015 și a dispozițiilor legale ulterioare având același rol, a urmărit înlăturarea discrepanțelor salariale dintre funcționarii publici (inclusiv cei cu statut special) din aceeași instituție, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În acest sens, Tribunalul mai reține că, prin Decizia nr. 82 din 20 noiembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I, nr. 172 din 23 februarie 2018), a fost luată în dezbateră sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept: "Interpretarea prevederilor art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (Legea-cadru nr. 330/2009), art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (Legea nr. 285/2010), art. 5 alin. (1) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010), art. 1 alin. (1) și (2) și art. 5 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar (Legea nr. 283/2011), art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012), art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013), art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014), prin raportare la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 137/2000), în sensul de a se lămurii dacă funcționarii publici care au absolvit studiile superioare după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 au dreptul la sumele compensatorii reprezentând contravaloarea sporului de 25% de studii superioare, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare (Legea nr. 71/2015).

În cuprinsul deciziei de respingere, ca inadmisibilă, a sesizării, s-au reținut următoarele: „Deși sporul de 25% pentru studii superioare instituit prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 este diferit de sporul de doctorat de 15% reglementat prin legi speciale, ce a făcut obiect de analiză al Deciziei nr. 21/2016, interpretarea textelor în discuție decurge din aceleași principii statuate de legile de salarizare care s-au succedat în timp și se impune cu caracter obligatoriu de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă”. (paragraful 41).

În mod similar s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - prin decizia nr. 15/2019 din 8 aprilie 2019.

Prin urmare, față de existența unor diferențe nejustificate între situația reclamantilor membri de sindicat comparativ cu cea a altor funcționari având aceeași funcție, același grad profesional, aceeași clasă de salarizare și aceeași vechime, din cadrul aceleiași instituții, dar cu salariu mai mare, în considerarea contravalorii sporului de 25% pentru studii superioare de care beneficiază, se impune înlăturarea situației de deosebire generată, fără a se avea în vedere îndeplinirea condițiilor prevăzute anterior prin art. 7-9 din OMAI nr. 318/2004.

Instanța va înlătura apărările pârâtului potrivit cărora, anterior datei de 31 decembrie 2009, polițiștii care beneficiau de acest spor aveau stabilite sarcini suplimentare, înscrise într-o anexă la fișa postului, având în vedere că dispozițiile Ordinului M.A.I. nr. 318/2004 și-a încetat aplicabilitatea ulterior acestei date, iar eventualele atribuții suplimentare au devenit lipsite de suport legal.

În privința despăgubirilor solicitate, instanța reține că art. 1385 Cod civil instituie principiul reparării integrale a prejudiciului (despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat și câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit), ceea ce înseamnă că se impune repararea ambelor elemente constitutive ale pagubei, anume *damnum emergens* și *lucrum cessans*, care corespund celor două categorii de pretenții formulate de reclamant – actualizarea cu indicele de inflație și dobânda legală.

Este de subliniat, în acest context, că indicele de inflație este un reper matematic aferent fenomenelor economiei de piață, prin intermediul căruia se măsoară gradul de depreciere a valorii banilor aflați în circulație, bani pentru care se va păstra astfel aceeași putere de cumpărare. Pe de altă parte, dobânda legală reprezintă câștigul, beneficiul realizabil de creditor prin reinvestirea sumelor ce i se cuveneau la un moment dat. Așa fiind, admiterea ambelor solicitări nu echivalează cu o dublă reparare a prejudiciului sau cu o îmbogățire fără just temei a creditorului.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse anterior, instanța urmează a admite, în parte, acțiunea, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași și a obliga pârâtul la plata către reclamantii membri de sindicat a diferențelor dintre drepturile salariale la nivel maxim aflat în plată pentru funcții similare, cu luarea în considerare a sporului de 25% pentru studii superioare (abrogat prin Legea-cadru nr. 330/2009) și drepturile salariale efectiv încasate începând cu data de 24.06.2016.

În temeiul art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța urmează a obliga pârâtul, ca parte căzută în pretenții, la plata către reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră a cheltuielilor de judecată în cuantum de 500 lei, reprezentând onorariu de avocat achitat conform chitanței seria AG nr. 91 din data de 19.06.2019.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția autorității de lucru judecat, cu privire la reclamantul Condurache Adrian Marius, în raport de Sentința nr. 7924 din 22.12.2017, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II – a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 37088/3/2017, definitivă prin respingerea recursului de Curtea de Apel București prin Decizia nr. 2460 din 25.09.2019, pronunțată în același dosar și respinge acțiunea formulată de acest reclamant.

Admite excepția prescrierii dreptului material la acțiune pentru perioada 09.04.2015 – 23.06.2016 și respinge pretențiile corespunzătoare acestei perioade, ca prescrise.

Respinge excepția autorității de lucru judecat cu privire la reclamantul Păduraru Marian Cătălin.

Admite, în parte, acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră Iași cu sediul la Cabinet Individual de Avocatură Andreea Girigan - Str. Locotenent Gh. Caranda nr.9, județul Iași, în numele și pentru membrii de sindicat Ivascu Liliana Marinela, Păduraru Marian Cătălin, Obada Ioan, Grosu Ionel Marian, Dumitriu Carmen, Moga Mircea Augustin, Mertoiu Cristian Sorin, Ghermen Pintilei Emanuel Roberto, Radu Cristian Dan, Berechea Ionuț Iulian, Ciubotariu Costică, Haisan Constantin, Tatarasanu Tudor Alexandru, Pricop Romica, Lungu Paul Mihăiță, Cucu Anișoara, Murariu Constantin Daniel, Telisca Costel Gabriel, Telisca Alina Dumitrița, Sauciu Emanuel Ionuț, Ciuraru Alin, Caruceriu Dan, Câmpeanu Dumitru Bogdan, Gherasa Mihaela, Tencariu Emil, Horodincea Cristian, în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași cu sediul în Iași, Str. George Coșbuc, nr. 3-5, județul Iași.

Obligă pârâțul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași la plata către reclamanții membri de sindicat a diferențelor dintre drepturile salariale la nivel maxim aflat în plată pentru funcții similare, cu luarea în considerare a sponului de 25% pentru studii superioare (abrogat prin Legea-cadru nr. 330/2009) și drepturile salariale efectiv încasate începând cu data de 24.06.2016.

Obligă pârâțul la plata către reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor de Frontieră a cheltuielilor de judecată în cuantum de 500 lei, reprezentând onorariu de avocat achitat conform chitanței seria AG nr. 91 din data de 19.06.2019.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea și motivele de recurs urmând a se depune la Tribunalul Botoșani.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, astăzi, 13.03.2020.

PREȘEDINTE,
Pintilei Silvia

GREFIER,
Alexa Elena

*Preputa a româșilor de frontieră
prin decizia
a Curții de Apel Suceava
30.09.2020*